

سوما

فاطمه صفار

سرشناسه	: صفار، فاطمه،
عنوان و نام پدیدآور	: سوما
مشخصات نشر	: تهران : پرسمان، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	: ۵۷۹ ص؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	: 978-600-187-141-2
وضعیت فهرست نویسی	: فیپای مختصر
یادداشت	: این مدرک در آدرس http://opac.nlai.ir
	: قابل دسترسی است.
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۷۶۷۷۶۳

هرگونه استفاده از جلد و متن کتاب به صورت زیراکس، بازنویسی، ضبط کامپیوتری، تهیه CD، نمایشنامه، فیلمنامه و استفاده در سایت‌های مختلف بدون اجازه کتبی ناشر و مؤلف ممنوع است و در صورت مشاهده از متخلفان به موجب بنده ۵ از ماده ۲ قانون حمایت از مؤلفان، مصنفان و هنرمندان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند

Porseman Publication

www.porsemanpress.com

[Email:info@Porsemanpress.com](mailto:info@Porsemanpress.com)

سوما

نویسنده: فاطمه صفار

ویراستار: محدثه پیرونظر (رضایی)

ناشر: پرسمان

چاپخانه: کیمیا قلم

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۴

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۷-۱۴۱-۲

آدرس: میدان انقلاب، خیابان منیری جاوید (اردیبهشت)، کوچه صابر، پلاک ۱، طبقه ۴.

تلفن: ۶۶۴۶۰۸۸۱

به نام خدا

مقدمه:

نگاهش پر امید بود، قلبش سرشار از عشق و لبانش لبریز سخن. سخن از عشق و دوست داشتن و دل دادن؛ سخن گذشتن از عشق برای عشق. سخن از امید عاشق به قلب تپنده معشوق. اینکه سخن عشق را از چشمان معشوق بخواند و با تک تک ضربان های قلبش پاسخگو باشد. اینکه با یاد معشوق ضربان قلبش را تنظیم کند و با هر تپش صدای عشق را بشنود. و در شب، آن هنگام که ماه با ستارگان در پشت ابرها، رمزآلود نجوا می کند و عشق خود را به آنها می گوید؛ لبان عاشق هم نجواگونه سخن عشق را از قلب خود بیرون می آورد تا بلکه در جایی، روزی یا ساعتی آن سخن قلب به گوش یارش برسد. چرا که قلب هم از تنها تپیدن خسته شده.